

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 38. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Onsdag den 10. maj
Tidspunkt: Mødet startede kl. 14.22
Sted: Vær 2-133

Til stede: Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Eva Kjer Hansen (V), Jan E. Jørgensen (V), Christina Egelund (LA), Peter Hummelgaard Thomsen (S) og Rasmus Nordqvist (ALT).

Desuden deltog: statsminister Lars Løkke Rasmussen

Kenneth Kristensen Berth fungerede som formand under hele mødet.

Punkt 1. Afrapportering fra ekstraordinært møde i Det Europæiske Råd den 29. april 2017

Ekstraordinært Det Europæiske Råd 29/4-17 – bilag 5 (DER's retningslinjer i forlængelse af Storbritanniens notifikation under traktatens artikel 50)
EUU alm. del (16) – bilag 636 (internt) (kommenteret dagsorden)

Statsministeren: Jeg vil gøre det kort, for det eneste punkt på dagsordenen til mødet i EU-27-kredsen var spørgsmålet om godkendelsen af retningslinjerne forud for forhandlingerne med Storbritannien, der den 29. marts formelt meddelte EU, at man vil forlade samarbejdet. Inden jeg tog afsted, gjorde jeg rede for udkastets retningslinjer. De blev vedtaget 4-5 minutter inde i mødet, så i den forstand er der ikke så meget nyt at tilføje. Det var et kort møde, der havde form af en arbejdsfrokost.

I kølvandet på vedtagelsen af retningslinjerne var der en generel drøftelse. Jeg vil først og fremmest udtrykke glæde over, at retningslinjerne blev vedtaget så hurtigt. Der var et stort forarbejde og en udtalt enighed blandt EU-27-landene om, hvordan situationen skal håndteres. Det står klart for alle, at der venter nogle svære forhandlinger. Konsekvenserne af ikke at få en aftale vil være ganske alvorlige – ikke bare for EU, men nok så meget og måske ikke mindst for Storbritannien, som handelsmæssigt er mere afhængig af EU end omvendt. Jeg mener, at 45 pct. af Storbritanniens eksport går til EU og lidt under 10 pct. af EU's samlede eksport går til Storbritannien. Det siger lidt om forholdet. Der er i den forbindelse enorme variationer mellem de 27 EU-lande, og Danmark er et land, der er meget eksponeret. Ingen er glade for Brexit – i hvert fald ikke blandt deltagerne på mødet. Der er ingen, der tror på, at der bliver en vinder efter Brexit. Det bliver tværtimod en øvelse i at begrænse skadevirkningerne for både EU og Storbritannien. Tilgangen er, at man ønsker at gå ind i forhandlingerne med en konstruktiv og forretningsmæssig tilgang og accelerere forhandlingerne hurtigst muligt efter det britiske valg. I henhold til artikel 50 er der kun 2 år til at forhandle skilsmissen på plads. Det er ikke lang tid.

Derfor var der også enighed om, at det ikke giver mening at begynde forhandlinger om et nyt forhold mellem EU og Storbritannien, før vi har styr på principperne for afviklingen af

det gamle. Deraf følger også tanken om at opdele drøftelserne med fokus i første fase på bodeling, det finansielle mellemværende, EU-borgernes rettigheder og spørgsmålet om grænser. Når der er tilstrækkeligt med fremskridt i forhold til de problemstillinger, kan vi brede forhandlingerne ud til også at drøfte rammerne for fremtidige forhold.

Hvad angår det finansielle mellemværende, var der enighed om, at Storbritannien skal respektere de finansielle forpligtelser, de har påtaget sig. Det forekommer logisk, at man efter 40 års ægteskab ikke bare kan smække med døren og gå fra de finansielle forpligtelser, man har påtaget sig i fællesskabet. Når vi på et tidspunkt kommer til spørgsmålet om det fremtidige forhold, oplever jeg, at alle ønsker at fastholde en så tæt relation til Storbritannien som muligt. Det er i alles interesse, men det skal også siges, at den britiske regering allerede har sat nogle ret klare grænser for, hvor tæt forholdet kan blive. Den britiske regering har klart givet udtryk for, at Storbritannien ikke længere vil være en del af det indre marked og toldunionen. Det vil selvfølgelig have nogle konsekvenser, for det vil betyde toldkontrol og nye barrierer for handel. Det kan blive dyrt for alle parter – om man vil det eller ej. Når vi når til de forhandlinger, er det klart, at vi hver især må varetage vores interesser, og at en aftale må basere sig på rettigheder og pligter. Storbritannien kan ikke forlade fællesskabet og det fælles regelsæt og tro, at de kan få en aftale om, at de alligevel kan beholde alle fordelene. Der er nødt til at være en balance, og vi skal sikre vores borgere og vores virksomheders interesser. Det fremgik klart af drøftelsen, at ingen i EU-27-kredsen er interesseret i at indgå en aftale, der underminerer EU-samarbejdet eller går stik imod de nationale interesser. Det gælder naturligvis også Danmark.

Den fungerende formand spurgte, om man på mødet havde talt om de nye beregninger, der havde været fremme i pressen, på, hvad Brexit ville koste.

Statsministeren svarede, at man ikke havde talt om beregninger. Han havde også bemærket dem i pressen, men mente ikke, at de var velfunderede.

Peter Hummelgaard Thomsen ville gerne vide, om man havde drøftet forhandlingsklimaet mellem EU og Storbritannien. Han havde læst i den europæiske presse, at det stod skidt til, og at det skulle være gået helt galt på et frokostmøde mellem Jean-Claude Juncker og Theresa May. Var landene i EU-27 fortrøstningsfulde eller bekymrede?

Statsministeren svarede, at der havde været et møde i Downing Street op til mødet med Jean-Claude Juncker. Det havde været flittigt refereret i pressen og langt mere, end det blev på mødet i Det Europæiske Råd. Det handlede formentlig om, at man ventede på at finde ud af, med hvilken klarsynethed briterne gik ind i deres udtræden. Det var statsministerens oplevelse, at de 27 lande var klare i deres udmeldinger om, hvordan situationen skulle håndteres, og havde en ambition om så tæt en relation til Storbritannien som muligt. Storbritannien havde på den anden side brug for at få et mere detaljeret overblik over rækkevidden af egne positioner. Det var fair at sige, at det ikke stod klart, hvad Storbritanniens ambitioner var.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3533 (landbrug og fiskeri) den 11. maj 2017

EUU alm. del (16) – bilag 636 (internt) (kommenteret dagsorden)

- 1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af havets økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 og (EU) nr. 1380/2013 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005**

– *Generel indstilling*

KOM (2016) 0134

Rådsmøde 3533 – bilag 1 (samlenotat)

EUU alm. del (16) – bilag 620 (udvalgsmødereferat side 910

FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 31/3-17)

Miljø- og fødevareministeren: Der er kun et punkt på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 11. maj. Jeg forelagde forslaget til forhandlingsoplæg i april, så det forelægges nu til orientering. Forslaget omfatter bl.a. fastlæggelse af krav til redskaber og lukkede områder. Forslaget skal tilpasses de tekniske bestemmelser til fiskerireformen fra 2013.

Med forslaget bliver et stort antal forordninger lagt sammen i en overordnet rammeforordning med en række bestemmelser, som gælder for alle farvande. Det suppleres af regionale bilag, der gælder for de respektive havområder. De regionale bilag vil kunne ændres efterfølgende i en regional proces under visse betingelser. Der er mange spørgsmål, som bedst håndteres regionalt, så det giver god mening.

De væsentligste emner i forhandlingerne er de følgende:

- Forslaget bør fremtidssikres, så det er muligt løbende at tilpasse de tekniske bestemmelser. Den nuværende forordning i Nordsøen har snart 20 år på bagen. Det understreger behovet for at kunne tilpasse løbende. Det kan være i forhold til, at kravet om uændret eller forbedret selektivitet ved redskabsændringer kan fraviges i tilfælde, hvor dette vil føre til en forbedring af beskyttelsen, f.eks. af havbunden, eller at redskabsændringen også kan begrundes med socioøkonomiske forhold under de rette biologiske omstændigheder.
- Det er positivt, at det regionale samarbejde styrkes med forslaget. Generelt skal der sikres et bæredygtigt fiskeri baseret på enkle, kontrollerbare og omkostnings-effektive regler.

- Når det gælder punktet om anvendelse af pulstrawl, arbejder vi for, at muligheden for at anvende pulstrawl begrænses til syd for 55° nordlige breddegrad i hele Nord-søen, hvilket svarer til syd for Rønmø.
- Der bør findes en generel løsning på problemstillingen om tolerancemargin for skøn over mængder i logbogen, for så vidt angår pelagiske og industrielle fangster, som opbevares i løs vægt.
- Reguleringen af det rekreative fiskeri bør overlades til det regionale niveau, når det har en væsentlig betydning. Dette egner sig ikke til generel regulering på EU-niveau.
- Det er også vigtigt, at de nye tekniske regler afspejler udviklingen i ny fiskeriteknologi og fiskemetoder.
- Reglerne om lukkede områder bør forenkles. Revision af lukkede områder bør ske på basis af videnskabelig rådgivning.
- Medlemslandene bør også fortsat have mulighed for under visse forudsætninger og for egne fartøjer at kunne fastsætte nationale regler.

Der er positive elementer i forslaget, men forslaget skal fremtidssikres. Helt grundlæggende bør forslaget afspejle grundforordningen, så der indbygges mere fleksibilitet. Der skal være mulighed for at tilpasse de tekniske bestemmelser over tid.

Formandskabet er meget afvisende over for at foretage yderligere ændringer i kompromiset. Det bliver en svær forhandling, hvor der skal tages hensyn til en række emner, herunder også spørgsmålet om pulstrawl. Det kan ikke udelukkes, at vi ender med at stemme imod Rådets generelle indstilling.

Rasmus Nordqvist kom ind på, at ministeren og udvalget tidligere havde haft en diskussion om, hvilke konsekvenser forslaget ville få. Han syntes umiddelbart, at kompromisforslaget lød som en udvanding af det allerede forelagte. Var ministeren enig i det? Ministeren havde nævnt, at det kunne ende med, at Danmark stemte imod forslaget, men var der ikke andre lande, der delte den danske regerings ambitioner?

Miljø- og fødevareministeren sagde, at Frankrig var enig i den danske position, men at Holland gerne ville have udvidet mulighederne for fiskeri med pulstrawl. Regeringen var heller ikke begejstret for udvandingen af forslaget, hvilket var grunden til, at ministeren havde annonceret, at Danmark muligvis ville stemme imod.

Rasmus Nordqvist fandt det bekymrende, at kun Frankrig var enig med Danmark. Hvad med et land som Tyskland, så man kunne stå lidt stærkere? Stemte Danmark imod, ville forslaget vel alligevel blive vedtaget og gennemført?

Miljø- og fødevareministeren ville ikke tage sorgerne på forskud, men mente, at det i bedste fald ville ende med, at man bevarede de eksisterende bestemmelser for pulstrawl, eller at man i værste fald fik dem udvidet. Der var ikke noget, der tydede på, at Danmark ville få held med sin dagsorden i dette spørgsmål.

Møde sluttede kl. 14.40